

godt til Fremme af Landbruget Landet over, et Maal, som man ikke vil kunne naa ved, som Udvalget her har foreslaaet, at forhøje den Bevilling, der hidtil har været givet Hedeselskabet til Forsøg paa Mose dyrkningens Omraade, med 6,000 Kr. Da jeg blev klar over, at jeg kun kunde faa Bevillingen paa Betingelse af, at jeg forpligtede mig til at stille den til Hedeselskabets Disposition, og da jeg, som sagt, ikke mener, at det vil være heldigt hverken for Sagen selv eller for Hedeselskabet, at Sagen ordnes saaledes, har jeg stillet dette Endringsforslag om, at Kontoen skulde udgaa. Jeg vil endnu blot med Hensyn til min Stilling til denne Sag og Hedeselskabet udtale, at medens det fra 1866 og indtil Dalgas Død var rigtigt og naturligt, at Hedeselskabet havde en ekspansiv Karakter og i allerhøjeste Grad bredte sig ud over alle de Forhold, der kunde komme ind under dets Omraade, og derved udrettede noget ganske overordentlig godt, saa mener jeg bestemt, at hvis Hedeselskabet skal løse sin Opgave, er det nødvendigt, at man nu strider til at konsolidere Hedeselskabets Stilling, at begrænse Arbejdet. Jeg tror, dets Styrke maa søges i dets Begrænsning. Derfor mener jeg, det vilde være uheldigt at opmuntre Hedeselskabet til at vække sig for langt ud paa dette Omraade. — Endringsforslaget Nr. 50 har jeg ikke noget imod at tiltræde, skønt det er jo ret ejendommeligt, at man bevilger et Tilskud til Hedeselskabet, uden at Hedeselskabet har ansøgt derom. Jeg antager imidlertid ikke, at Hedeselskabet vil afvise disse Penge, og jeg antager ogsaa, at Hedeselskabet — og det ved jeg — vil forstaa at anvende dem til Gavn og til Held for den Sag, det i det hele taget arbejder for. — At Udvalget under Nr. 58 har stillet Endringsforslag om at forhøje den paagældende Konto med 1,000 Kr., for at Dagpengene for Redningsmandskabet ved Redningsforetagender kunne forhøjes fra 12 til 15 Kr., kan jeg kun paastaa.

Jeg kommer herefter til § 26, hvor Udvalget efter Aftale med mig har stillet Forslag om at bevilge 75,000 Kr. til Etablering af en Route Esbjerg—Midtengland. Jeg skal ikke komme videre ind paa Udsigterne for en saadan Route. Jeg ved jo, at der i Udvalget omtrent har været Enighed om, at man ved en saadan Fart vilde kunne fremme Landbrugets Interesser i væsentlig Grad. Jeg har kun kunnet slutte mig til denne Anskuelse. Det er jo umuligt paa Forhaand at sige noget om Udsigterne, men gøre vi ikke Forsøg, hvor vi mene, der er Udsigt til, at det kan lykkes, komme vi ikke videre. At der skulde være nogen sær

Risiko ved at indlade sig paa et saadant Foretagende, som dette, kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgtreds (S. Hage) i; med Risiko mener jeg det, som det ærede Medlem nævnte, at man kunde komme ind paa bestandig at maatte forsøge Tilskuddet til en saadan Route. Det tror jeg ikke, der er Fare for; hvis der bliver afluttet Overenskomst om denne Route, vil den foreløbig kun blive etaarig, og Rigsdagen vil altsaa hvert Aar have Lejlighed til at træffe Bestemmelse om, hvorvidt man skal opretholde Routen, eller man skal indskrænke Betalingen eller vil kunne gaa til en Forøgelse for selvfølgelig at faa noget mere for det, man betaler. Jeg skal bestræbe mig for at faa denne Bevilling udnyttet saa godt som muligt, og vil blot i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelse om, at de Betingelser, som Ministeriet i sit foreløbige Udbud af denne Route har stillet, selvfølgelig maatte optages i en eventuel Kontrakt med et Kederi om Bestridelsen af denne Route, bemærke, at det er ganske vist Meningen, men jeg forstod den ærede Ordførers Udtalelse saaledes, at det er de væsentligere, afgørende Punkter, som absolut skulle optages i Kontrakten, medens mindre Forandringer muligvis kunne træffes. Jeg sigter f. Eks. til saadanne Spørgsmaal, om Afgangstiden for Esbjerg skal være Kl. 12, 11 eller 10 og Ankomsten senere. Jeg antager ikke, det er den ærede Ordførers Mening, at jeg i den Grad skulde være bunden til disse Betingelser, som jeg har forelagt det ærede Udvalg til Efterretning. Det ærede Medlem fra Frederiksborg (S. Hage) ønskede en Udtalelse om, hvorvidt der var truffet Aftale med Kederterne om, at naar der stilledes et Skib til Raadighed, skulde der altid være et Reservereskib, der under visse givne Forhold kunde træde i Stedet. Det kan jeg ikke svare paa endnu, jeg har ikke affattet Kontraktbetingelserne og ved endnu ikke i Entelthederne, hvorledes de skulle indrettes, men jeg skal affatte dem saa betryggende som muligt. Det er en Selvsølge, at man ikke kan kontrahere om en Route som denne, med et Kederi, der kun ejer et Skib. Det vil naturligvis blive taget i Betragtning, naar jeg fører denne Sag videre. — Den ærede Ordfører omtalte dernæst enkelte Spørgsmaal, der have været forhandlede mellem Udvalget og mig, og da først Spørgsmaalet om Fasthættelsen af Villaarene for Afhændelse af de af Rytbanen afkaarne Dele af Dyrehaven. Den ærede Ordfører omtalte først en Overenskomst, som er truffen mellem